

ній царь Българскый, та ся би съ него цѣлы три години и тѣй ся прѣвзе втори пѣть това послѣдне Българско мѣсто. Въ това врѣмя Георгій заедно съ Царичѣ Иринѣ ся прѣставихѣ у Рудникѣ, а три-тѣ имѣ чяда, *Стефанѣ, Марія и Анастасія*, не ся знае, що станѣхѣ. Тѣй Българскый народѣ до 1481 г. подпадна съвсѣмъ подѣ власть на Отоманскы-ты Султаны.

Слѣдѣ крайне-то паданіе на Българско-то царство, на Българы-ты остана само единѣ Патріархѣ, кому-то Султани-ти дадохѣ да си има духовнѣ-тѣ власть надѣ своя народѣ сѣще тѣй, както Мухамедѣ III даде и на Гърцкыя Патріархѣ. Въ онова врѣмя Българскый Патріархѣ имаше прѣстола си въ Охридѣ; нѣ въ 1456 год. като ся врьщаль Мухамедѣ изѣ Албаніѣ, минѣль прѣзѣ Охридѣ, дѣто видѣль нѣкои си прѣпирни измежду Българы-ты и Патріарха, заради това казалѣ на послѣдній да иде да живѣе въ Цариградѣ и оттамѣ да испѣлнява свои-ты пастирскы длѣжности камѣ Българскыя народѣ. Тогази Патріархѣ-тѣ, спротивѣ заповѣдѣ-тѣ Султано-вѣ, отиде въ Цариградѣ, а на мѣсто-то си остави намѣстницы Архіепископы, чрѣзѣ които да упрѣвлява духовенство-то и народа си.

Кога-то ся въцари *Баязишѣ II*, Гърцкый Цареграскый Патріархѣ отишѣль да му честити царство и, въ разговора си съ него, казалѣ му, какво, ако иска да бѣде всякога въ мирѣ държавѣ-та му, той трѣбва да истреби вси чы Българскы пѣрвенцы и учены хора за да немогѣть да възбунтувать пакѣ народа си, който е, казалѣ, много немирень, бунто-